

Verslag van de 40^e Fiscale Conferentie “Fiscale eenheid vennootschapsbelasting”

mr. W.H. (Pim) Duteweert¹

drs. P.H.M. (Paul) Strijbosch²

Inleiding

Samen met de Nederlandse Orde van Belastingadviseurs (“NOB”) organiseert het Platform Versterking Vaktechniek van de Belastingdienst twee keer per jaar een conferentie over een fiscaal onderwerp. Op donderdag 19 en vrijdag 20 november 2015 vond in Slot Zeist de 40^e editie van deze Fiscale Conferentie plaats met als onderwerp: “Fiscale eenheid vennootschapsbelasting”. Dit onderwerp is zeer actueel: het Nederlandse fiscale-eenheidsregime heeft in 2014 rake klappen ontvangen van het Hof van Justitie van de Europese Unie (HvJ EU) in de zaken SCA, MSA & X AG.³ De reparatiewetgeving⁴ naar aanleiding hiervan is nog niet in werking getreden, terwijl nieuwe vragen over de Europese houdbaarheid van ons regime al opkomen door het recente arrest Groupe Steria.⁵

De twee conferentiedagen staan onder leiding van mr. drs. S.A.W.J. Strik.⁶ Voor hem is het een extra bijzondere bijeenkomst omdat dit de laatste conferentie is die hij vanuit de NOB begeleidt. Na een warm welkom wordt gestart met het eerste onderwerp: een drieluik met als centraal thema “Papillon”.

1. Papillon (1)

De aftrap van het drieluik over “Papillon” wordt gegeven door mr. J.A.G. van Es.⁷ Aan de hand van een presentatie doorloopt hij stapsgewijs het wetsvoorstel Wet aanpassing fiscale eenheid. Basisgedachte achter de nieuwe wetgeving is om de systematiek van het huidige fiscale-eenheidsregime zoveel mogelijk in stand te laten. Na de behandeling van de nieuwe begrippen ‘topmaatschappij’ en ‘tussenmaatschappij’ staat Van Es stil bij de positie van de vaste inrichting in het fiscale-eenheidsregime. Onder het huidige recht geldt als voorwaarde voor voeging dat het aandelenbezit in een dochtermaatschappij tot het vermogen van een in Nederland aanwezige vaste inrichting van de moeder dient te behoren (artikel 15, vierde lid, onderdeel c, Wet Vpb 1969⁸). In het wetsvoorstel komt voor vennootschappen die in de EU/EER zijn gevestigd deze toerekeningseis te vervallen.

Na een toelichting op de bezitsvereisten en de reparatiewetgeving van het STAK-arrest⁹ wordt stilgestaan bij de diverse verschijningsvormen van de zogenoemde “zuster”-fiscale eenheid. De verplichte keuze om een moedermaatschappij aan te wijzen en de consequenties daarvan komen uitgebreid aan bod. Vanuit de zaal ontstaat een discussie over de praktische problemen die bij consolidatie kunnen ontstaan, waarna door Van Es een handig bruggetje wordt geslagen naar zijn laatste onderwerp: het voorkomen van dubbele verliesnemingen.

Van Es besluit zijn presentatie met de mededeling dat het wetgevingsproces ‘on going’ is en dat waar nodig bezien wordt of verdere aanpassing van het regime noodzakelijk is. De ontwikkelingen omtrent het arrest Groupe Steria worden vanzelfsprekend nauwlettend gevolgd.

2. Papillon (2)

Het tweede deel van het Papillon-drieluik wordt ingeleid door prof. dr. Q.W.J.C.H. Kok.¹⁰ Kok toetst de Europese houdbaarheid van het wetsvoorstel. Inhakend op de presentatie van Van Es merkt Kok op dat in het wetsvoorstel niet alle eisen die thans gesteld worden aan binnenlandse maatschappijen ook worden gesteld aan top- en tussenmaatschappijen. Niet opgenomen is bijvoorbeeld de eis van gelijklopende boekjaren en de winstbepalingseis. De eis dat de tussenmaatschappij in de EU/EER

¹ Werkzaam bij Simmons & Simmons LLP te Amsterdam.

² Werkzaam bij de Belastingdienst te Eindhoven.

³ HvJ EU 12 juni 2014, nrs. C-39/13, C-40/13 en C-41/13, ECLI:EU:C:2014:1528.

⁴ Wetsvoorstel “Wet aanpassing fiscale eenheid”, Kamerstukken II 2015–2016, 34 323.

⁵ HvJ EU 2 september 2015, C-386/14, ECLI:EU:C:2015:524.

⁶ Redacteur van de Cursus Belastingrecht (onderdeel vennootschapsbelasting) en Raadsheer-plaatsvervanger bij het Gerechtshof Den Haag.

⁷ Werkzaam bij het directoraat-generaal voor Fiscale Zaken.

⁸ Wet op de vennootschapsbelasting 1969.

⁹ Hoge Raad 18 juni 2010, nr. 08/03662, ECLI:NL:HR:2010:BK3803.

¹⁰ Hoogleraar aan de Erasmus Universiteit en eveneens werkzaam bij EY.

onderworpen moet zijn aan een belasting naar de winst, wordt door Kok als te streng ervaren. Hij vraagt zich af of dit de EU-rechtelijke toets kan doorstaan.

Om de zaal te prikkelen geeft Kok tijdens zijn presentatie twee rekenvoorbeelden van de voorgestelde bepalingen om dubbele binnenlandse verliesneming te voorkomen. Hieruit blijkt, volgens hem, dat sprake is van een zekere mate van overkill. Dit geldt voor zowel de bepaling die de aftrek van liquidatieverliezen regelt, als de regeling die dubbele verliesneming op vorderingen bestrijdt.¹¹ Ten aanzien van die laatste regeling zou volgens Kok het voorgestelde art. 15ac, lid 8, Wet Vpb 1969 een 'voor zover'-bepaling moeten zijn in plaats van een 'alles-of-niets'-bepaling. Dit zou hetzij in de wettekst, hetzij in de parlementaire geschiedenis moeten worden verduidelijkt.

3. Papillon (3)

Centrale thema in het laatste deel van het drieluik is herstructureren. Inleider is mr. R.M.C.J. van Berkensteijn.¹² Er worden diverse casusposities behandeld waarbij telkens de vraag gesteld wordt of een bepaalde transactie leidt tot verbreking van de fiscale eenheid. Indien de fiscale eenheid verbreekt, wordt allereerst aan de orde gesteld welke gevolgen de verbreking meebrengt. Uitgaande van de onderkende gevolgen wordt ingegaan op de vraag of het ook redelijk is dat de daarbij behorende sanctiemaatregelen in werking treden of dat enige coulance gepast is, bijvoorbeeld zoals ook geregeld is in de artikelen 39 en 40 van het BFE 2003.¹³ De vraag komt in dit verband op of het moeten aanwijzen van een van de zusjes als moedermaatschappij, wat tot gevolg heeft dat de hele fiscale eenheid wordt beëindigd als het desbetreffende zusje de fiscale eenheid verlaat, de toets van het EU-recht kan doorstaan. Ook wordt aandacht besteed aan de vraag of belastingplichtigen in de voorgelegde casusposities de vrijheid hebben om een moedermaatschappij aan te wijzen.

Heet hangijzer blijkt het voorbeeld uit de memorie van toelichting¹⁴ waarbij een tegemoetkoming wordt gegeven voor specifieke situaties waarbij bij alle aandelen in de zusters die deel uitmaken van een 'zuster'-fiscale worden vervreemd van topmaatschappij A naar topmaatschappij B. Enkele deelnemers vinden dat deze situatie zich eigenlijk helemaal niet leent voor een nadere goedkeuring. Daarnaast worden tijdens de presentatie andere casusposities besproken, waarvoor (nog) geen goedkeurende regeling is voorgesteld terwijl dat volgens vele deelnemers wel wenselijk is. Als voorbeeld wordt genoemd een casus waarbij de topmaatschappij van een bestaande "zuster"-fiscale eenheid op enig moment haar feitelijke leiding naar Nederland verplaatst.

4. Groupe Steria (1)

De middag staat grotendeels in het teken van Groupe Steria. Inleider is prof. dr. D.M. Weber.¹⁵ Na het arrest van Groupe Steria rijst de vraag of de 'per element'-benadering ook geldt binnen het Nederlandse fiscale-eenheidsregime, hetgeen mogelijk leidt tot 'cherry-picking'.

Om een succesvol beroep te kunnen doen op een rechtvaardigingsgrond moet er volgens het HvJ EU een rechtstreeks verband bestaan tussen het desbetreffende belastingvoordeel en de opheffing daarvan als gevolg van een bepaalde belastingheffing. Als voorbeeld geeft Weber consolidatie binnen het Nederlandse fiscale-eenheidsregime waardoor intragroepelingen niet worden gezien. Bij een dergelijke neutralisatie is er een direct verband tussen de voor- en nadelen. Hierbij kan bijvoorbeeld worden gedacht aan geen belastbaarheid van rentebaten (voordeel) versus geen aftrekbaarheid van rentelasten (nadeel). Bij Groupe Steria ziet het HvJ EU een dergelijke samenhang niet: het ziet een voordeel (alsnog aftrek van fictieve kosten die verband houden met deelnemingen) waartegenover geen nadeel staat. Weber vraagt zich af of het klopt dat er geen nadeel tegenover staat. Weber ziet onder de Nederlandse fiscale eenheid een verband tussen de buitenlandse winst van de buitenlandse dochter en de daarmee samenhangende deelnemingskosten van de moedermaatschappij. Vanuit deze benadering ziet hij kansen voor de Nederlandse fiscus om een Nederlandse 'Groupe Steria'-achtige casus te winnen.

¹¹ Een uitgebreid artikel van Kok samen met prof. mr. R.J. de Vries verscheen recent in het Weekblad voor Fiscaal Recht. WFR 2015/1442, De Wet aanpassing fiscale eenheid.

¹² Werkzaam bij de Belastingdienst/Grote ondernemingen te Amsterdam.

¹³ Besluit fiscale eenheid 2003.

¹⁴ Tweede Kamer, vergaderjaar 2015-2015, 34 323, nr.3.

¹⁵ Hoogleraar aan de Universiteit van Amsterdam en adviseur bij Loyens & Loeff.

5. Groupe Steria (2)

Eind van de middag worden voorbeelden behandeld onder leiding van mr. drs. N.G.H. Speet RA.¹⁶ Speet begint haar inleiding met een waarschuwing. In de voorbeelden die zij gaat behandelen, wordt voorondersteld dat na Groupe Steria de 'per element'-benadering – ook voor de Nederlandse fiscale eenheid – geboden is (terwijl dat nog geen uitgemaakte zaak is). Zij gaat in op de diverse mogelijkheden van 'cherry picking' die dan werkelijkheid lijken te worden.

Meest voor de hand liggend zijn de voorbeelden die ook in de literatuur meermalen aan bod zijn gekomen, zoals artikel 13l Wet Vpb 1969 en de houdsterverliesregeling van artikel 20, lid 4, Wet Vpb 1969. Speet geeft aan dat haar opvalt dat dit allemaal regelingen zijn die in de Nederlandse wet zijn gekomen ter reparatie van 'Bosal'.¹⁷ Zij ziet echter nog meer artikelen die aandacht vragen onder de 'per element'-benadering, zoals de herinvesteringsreserve, artikel 10a Wet Vpb 1969 en 'post' BEPS: de 'nexus approach' (innovatiebox).

De behandelde casus 'nexus approach' betreft een Nederlands ingezetene moedermaatschappij met een buitenlandse dochtermaatschappij die innovatieve activiteiten verricht. Toepassing van 'Groupe Steria' op deze casus leidt ertoe dat de buitenlandse activiteiten van de dochtermaatschappij toegerekend mogen worden aan de moedermaatschappij. Omdat er alsdan geen sprake is van uitbesteden, vergroot dit de reikwijdte van de innovatiebox. Een dergelijke uitbreiding van de box staat haaks op de recente aanbevelingen van de OESO op dit front. Speet ziet dan ook een potentieel spanningsveld tussen de OESO en het EU-recht.

6. De fiscale eenheid en onbetaalde schulden

Tijdens de afsluitende sessie van de eerste dag vestigt mr. H.N. Bakkes¹⁸ de aandacht op de problematiek van onbetaald gebleven schulden bij faillissementen en kwijtscheldingen in samenhang met de fiscale eenheid. Hoewel de theorie sinds onder meer 'Fokker II'¹⁹ op dit punt helder is, uit hij zijn zorgen over de toepassing ervan in de praktijk.

Bakkes schets een aantal voorbeelden van regelmatig voorkomende gevallen waarin faillissementen onjuist worden verwerkt in aangiften. Hij vraagt wat hierachter schuil kan gaan en wat we hieraan kunnen doen. De deelnemers herkennen de gepresenteerde fouten niet, maar een aantal van hen herkent wel het beeld van problemen met een gefailleerde dochter in de fiscale eenheid en geeft aan dat dit veelal te maken heeft met het feit dat de curator achterloopt met het opmaken van de jaarstukken. Volgens Bakkes blijft voorop staan de plicht om een juiste aangifte in te dienen. Anderzijds bestaat wel begrip voor de situatie en er bestaat zeker bereidheid om gezamenlijk te kijken waar verbeterlagen kunnen worden aangebracht. Zo is al bereikt dat de periode dat faillissementsverslagen raadpleegbaar blijven op www.rechtspraak.nl verlengd is. Als bij gebrek aan gegevens een deel van de aangifte niet juist kan worden gevuld, dan ligt het echter voor de hand dat contact wordt gezocht met de inspecteur. Wellicht zou kunnen helpen om de curatorenregeling, zoals nu alleen van toepassing bij zelfstandig belastingplichtigen, van overeenkomstige toepassing te laten zijn op de failliete dochters van fiscale eenheden; dat zou een aanknopingspunt vormen voor overleg en een formele basis geven aan praktische oplossingen. Bakkes ziet ook een rol weggelegd voor de praktijk om een voorstel neer te leggen bijvoorbeeld door het samenstellen van een draaiboek met stapsgewijze toelichting hoe praktisch omgegaan kan worden met het (tijdelijk) ontbreken van cijfers van een gevoegde dochtermaatschappij. De reconstructie van onbetaalde schulden leidt immers doorgaans tot een zelfde winstpost als het belast ophogen naar nul van het laatste in de aangifte van de fiscale eenheid verwerkte negatieve vermogen van de failliete dochter. Wat Bakkes betreft is dit een waardevol begin van constructief overleg over dit onderwerp en hij nodigt uit om daar een vervolg aan te geven.

Bakkes vervolgt met de regelgeving omtrent de kwijtscheldingswinstvrijstelling. Ook over deze regeling worden ideeën uitgewisseld om fouten in de verwerking ervan in aangiften te minimaliseren.

¹⁶ Werkzaam bij de Belastingdienst Grote ondernemingen te Amsterdam en docent aan de Universiteit van Amsterdam.

¹⁷ HvJ EU 18 september 2003 (C-168/01), ECLI:EU:C:2003:479.

¹⁸mr. H.N. Bakkes is werkzaam bij de Belastingdienst te Eindhoven en voorzitter van de kennisgroep fusies en fiscale eenheden.

¹⁹ HR 18 oktober 2002, nr. 37 413, BNB 2003/44.

Eén van de geopperde oplossingen is om een toelichting op te nemen in het aangiftebiljet. Verder wordt de suggestie meegegeven om meer ruchtbaarheid te geven aan dit onderwerp via www.belastingdienst.nl, de intermediairdagen of het Forum Fiscaal Dienstverleners.

7. Economisch eigendom van aandelen inclusief formeelrechtelijke aspecten

Inleider mr. F. van Horzen²⁰ blikt in zijn presentatie terug op de ontstaansgeschiedenis van de fiscale eenheid en in het bijzonder de ontwikkeling van het bezitsvereiste.

Bij de behandeling van de eerste voorloper van de fiscale eenheid, geregeld in artikel 27 van het Besluit op de winstbelasting 1940²¹, blijkt dat deze voorloper (verrassend genoeg) een ruimer grensoverschrijdend karakter had dan de huidige fiscale eenheid. Ook het bezitsecriterium was toen al in volle omvang aanwezig. Het heeft niettemin tot 1970 geduurd voordat een eerste toelichting op dit criterium uitwees dat het zowel om de juridische als de economische eigendom gaat.²² Vanaf het regime per 2003 is dit expliciet in de wettekst opgenomen. Wat betreft het economische eigendom vergelijkt Van Horzen toelichtingen op deze term door bewindslieden, civiele, strafrechtelijke en fiscale rechters. Van Horzen geeft aan het sterkst te hechten aan een uitleg waarbij wordt aangesloten bij een recht op de opbrengst van een goed of zaak en het risico van waardeverandering.²³

Wanneer een ander dan de moedermaatschappij een economisch belang heeft bij de aandelen in de dochter komt de vraag op wanneer het vormen van een fiscale eenheid (niet langer) mogelijk is. Na discussies met de deelnemers in hoeverre zich problemen kunnen voordoen bij het verlenen van opties of een deelnemerschapslening, wordt stilgestaan bij recente jurisprudentie. Van Horzen behandelt onder andere het arrest BNB 2015/131²⁴ waarin de Hoge Raad onder verwijzing naar een viertal voorwaarden tot het oordeel komt dat vanaf oprichting van de dochter het economisch eigendom niet bij de moeder maar bij de financier heeft gelegen. Van Horzen heeft moeite met de wijze waarop de Hoge Raad tot deze conclusie komt. Naar zijn mening was de enkele verwijzing naar de condities van de putoptie op de aandelen voldoende geweest om tot deze conclusie te komen omdat belanghebbende zich via de putoptie had ingedekt tegen verliezen op de aandelen. Belanghebbende had derhalve niet langer de volledige economische eigendom van de aandelen. Door ook drie overige voorwaarden van belang te achten ontstaat 'ruis' over het al dan niet bezitten van economisch eigendom.

Van Horzen bespreekt tot besluit het nut van de fiscale eenheidsbeschikking, mede in het licht van het arrest BNB 2015/131 waarin de Hoge Raad zonder uitgebreide motivering de afgegeven beschikking passeerde en oordeelde dat geen fiscale eenheid tot stand kon komen.

8. Fiscale eenheid en verliesverrekening

Het volgende onderwerp wordt ingeleid door drs. M.J.A.M. van Gijlswijk²⁵ en betreft de huidige complexiteit bij verliesverrekening rondom de fiscale eenheid.

Van Gijlswijk staat eerst stil bij de inbreuk die op de totaalwinstgedachte wordt gemaakt door de beperkte verliesverrekeningstermijnen van artikel 20, lid 2, Wet Vpb 1969. Dit beperkende effect wordt versterkt doordat wordt aangesloten bij boekjaren. Illustratief in dit kader is het hiervoor ook door Van Horzen aangehaalde arrest BNB 2015/131 waarin de Hoge Raad overweegt dat bij tussentijdse (ont)voeging de facto sprake is van een verkorting van de verliesverrekeningstermijnen.²⁶ Dit heeft een strenge uitwerking wanneer het boekjaar gelijk is aan kalenderjaar en enkele dagen na de start van het kalenderjaar een dochtermaatschappij wordt ontvoegd. Aldus wordt steeds meer geweld gedaan aan de totaalwinstgedachte en daarom roept Van Gijlswijk op tot een herziening van de carrybacktermijn.

²⁰ Werkzaam bij Meijburg & Co.

²¹ Besluit van 26 juli 1940, Verordeningsblad nr. 83/1940, Staatsblad nr. 405.

²² Resolutie van 25 september 1970, BNB 1970/233.

²³ Waarbij Van Horzen verwijst naar de uitleg van A-G Moltmaker in zijn conclusie bij het arrest HR 24 juni 1992, NJ 1993/548 (Ogenia/s-Gravenhage).

²⁴ HR 17 april 2015, nr. 14/00486, BNB 2015/131, ECLI:NL:HR:2015:962.

²⁵ Werkzaam bij BDO.

²⁶ HR 10 juli 2015, nr. 14/05914, BNB 2015/188.

Daar komt bij dat binnen het huidige fiscale-eenheidsregime door de werking van artikel 15ae Wet Vpb 1969 (jo. artikel 12 BFE 2003) en de winstsplitsingsregels van artikel 15ah Wet Vpb 1969 ruimschoots beperkingen aangelegd worden met betrekking tot de verrekening van voorvoegingsverliezen. In de praktijk worden deze regels vanwege de ingewikkeldheid vaak niet juist toegepast, dan wel wordt op de toepassing van deze regels ingespeeld door de winsten op een bepaalde wijze te verschuiven. Van Gijlswijk illustreert de “wegplannings”-mogelijkheid aan de hand van een voorbeeld waarin de overdracht van een beleggingspand binnen fiscale eenheid wordt vergeleken met een situatie waarbij het pand buiten de fiscale eenheid door middel van een juridische fusie tussen twee vennootschappen overgaat. Naar aanleiding van dit voorbeeld ontstaat vervolgens tussen de deelnemers een discussie over de uitwerking wanneer binnen de fiscale eenheid het pand door middel van een juridische fusie overgaat.

Ook met betrekking tot navoegingsverliezen doen zich knelpunten voor. Volgens Van Gijlswijk is bijvoorbeeld onduidelijk hoe de winstsplitsingsregels op dergelijke verliezen uitwerken bij ontvoeging van een dochter. Tevens geeft Van Gijlswijk aan dat de onduidelijkheden soms leiden tot weigering van een zogenoemde ‘artikel 15af-beschikking’ indien lopende een boekjaar wordt ontvoegd. De transactiepraktijk is hier niet bij gebaat.

Ten slotte gaat Van Gijlswijk in op de samenloop tussen de fiscale eenheid en het liquidatieverliesregime. Met een voorbeeld toont hij aan dat bij liquidatie van een tussenhoudster die gevoegd is met een dochtermaatschappij oplettenheid is geboden bij de keuze aan welke maatschappij de verrekenbare verliezen worden meegegeven. Door de ‘verkeerde’ vennootschap aan te wijzen kunnen de verliezen verloren gaan.

9. Paneldiscussie

Het slotonderdeel van de 40ste editie van de Fiscale Conferentie bestaat uit een paneldiscussie²⁷ onder leiding van Strik, waarbij de stellingen zo zijn gekozen dat zowel algemene (internationale) onderwerpen als meer technische detailspecten aan bod komen.

Een substantieel deel van het eerste uur van de paneldiscussie wordt ingevuld met de vraag of het voorkeur zou verdienen om het fiscale-eenheidsregime, met name in het licht van het huidige ‘Vlinderwetsvoorstel’²⁸ en de mogelijke gevolgen van het arrest Groupe Steria, te vervangen voor een systeem geïnspireerd op het Engelse ‘group relief’-regime. Na een vergelijkend onderzoek trekt drs. P.H.M. Flipsen²⁹ de voorlopige conclusie dat de invoering van een systeem als het Engelse ‘group relief’-systeem, in combinatie met aanpalende regelgeving om belastingvrije reorganisaties mogelijk te maken (zoals in het Verenigd Koninkrijk via een apart regime is geregeld) en reeds bekende antimisbruikmaatregelen, het onderzoeken waard is. Vanuit de zaal klinken geluiden dat de huidige ontwikkelingen op het gebied van de fiscale eenheid inderdaad dwingen na te denken over een ander systeem, maar dat ook niet uit het oog moet worden verloren dat het huidige systeem voor vele multinationals maar zeker ook voor het midden- en kleinbedrijf perfect functioneert. Een van de deelnemers besluit de discussie dan ook met: *‘If it ain’t broken, don’t fix it’*.

In de stellingen die volgen wordt stilgestaan bij de vragen of het meest zuivere groepsbelastingstelsel niet een systeem van volledige consolidatie zou moeten zijn, of het HvJ EU een normaal functionerend groepsbelastingstelsel inmiddels onmogelijk maakt, of reparaties van de fiscale eenheid naar aanleiding van Papillon en Groupe Steria zonder impact voor het MKB zou moeten blijven en of het bedrijfsleven gebaat zou zijn bij een veel verder gaande harmonisatie van de regelgeving binnen de EU.

Vervolgens laat het panel een aantal stellingen de revue passeren ten aanzien van technische knelpunten in de fiscale eenheid, zoals de regelingen met betrekking tot verliescompensatie voor, tijdens en na de fiscale eenheid. Eén van de ideeën die hierbij door velen in de zaal wordt omarmd, is het idee om een herwaardering bij voeging toe te staan - vergelijkbaar met artikel 20a, lid 12, Wet Vpb

²⁷ Panelleden: mr. C.B. Bavinck (raadsheer Hoge Raad), prof. mr. J.W. Bellingwout (hoogleraar VU en Meijburg & Co), drs. P.H.M. Flipsen (Simmons & Simmons LLP), prof. dr. J.A.G. van der Geld (Tilburg University) en drs. G.J. de Keizer (landelijk vaktechnisch coördinator vennootschapsbelasting bij de Belastingdienst).

²⁸ Met deze term wordt het huidige wetsvoorstel Wet aanpassing fiscale eenheid bedoeld.

²⁹ Werkzaam als tax partner bij Simmons & Simmons LLP.

1969 - waarna een maatschappij zonder voorvoegingsverliezen, en de daarmee samenhangende praktische problemen, toetreedt tot de fiscale eenheid.

Slotwoord

Ter afsluiting van de 40ste Fiscale Conferentie uit Strik zijn dank aan de panelleden voor de boeiende discussies en vooral de interessante en bruikbare suggesties om het regime te verbeteren. Strik schat in dat men er de komende jaren nog niet over uit zal zijn hoe het verder moet met de fiscale eenheid. Van Schaik³⁰ sluit af met een speciaal dankwoord voor Strik, niet alleen voor het voorzitten van de zeer geslaagde conferentie, maar ook voor zijn gewaardeerde en diverse bijdragen aan fiscale conferenties.

³⁰ Werkzaam bij het Ministerie van Financiën.